

Perkūna tronksmā

Važiava perkūns par dongo
Drebindams vēsa svieta,
Līg būt pasaulē pabonga,
Pēl lītos, kap par rieti.

Debēsīs tomsē plauk,
Gatavā apsēniaukē,
Sakiau: – ka nēk, palauk, –
Jebent, – ēšbiega ī lauka.

Vo, jergoteliau, – žaibs tik
Soblēzģēn vēsus longus,
Če pat perkūns tik „trinkt“, –
Vo, Dievoleliu brongos;

A, spiejē to parbiegtē,
Juk nežēnau aš nieka.
Lēkau pati prēsliēgta
Tuo ēšgoustē nemēnka.

Vērpieju, kāp lapielis,
Ka vieje smarkē pūtē.
Gerā, ka Dievolielis
Neleida mums pražūtē,

Aptēla paskou tronksmā,
Švēisietē lig pradiējē,
Belēka smolki dolksna,
Tas pragars nogarmiejē.